

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árák szerint.
 A lap megjelenik minden oad-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hová a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendőek.
 Keziratok vissza nem adótnak

Kiadóhivatal: István-utca 9.
 hová a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési pénzek küldendőek
 Kiadótulajdonos:
FUCHS ANTAL

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk, a „Közérdek” f. é. november hó 1-én ötödik évfolyamának a negyedik negyedébe lépett s amily szerényen és öntudatoson tekinthet vissza multjára, ép oly szerényen és bizalommal tekint a jövőbe.

Két kötelességet vállalt a multban magára s ezt a két kötelességet lelkiismeretesen fogja a jövőben is teljesíteni.

E két kötelesség: **a tárgyilagossággal és a valódi szabadelvűség hirdetése.**

Két ezél tüzött ki maga számára a multban s e két ezélnek az elérésére szenteli minden erejét a jövőben is.

E két ezél: **a község és a társadalom egészséges fejlődésének az előmozdítása.**

E két kötelességet teljesítve, e két ezél felé törekedve a „Közérdek” mindenkor és mindenkivel szemben megtartotta a jó ízlésnek, a tapintatnak s az irodalmi műveltségnek a hangját, s ezt a jövőben sem fogja megváltoztatni. Eppen azért Ujpest lakosainak csak olyan érdekeikért emeli fel szavát, amelyek jogosak, méltányosak s a közjó érdekében nem ütköznek; s éppen azért a kellő értékre szállít le minden jogtalan igényt, minden önzérdek sugallta ténykedést s igaztalan eljárást!

A „Közérdek” tehát csak azon polgártársaknak a támogatására számít, kik az igazságnak és a valódi szabadelvűségnek, a műveltségnek és a valódi testvériségnek a barátjai és hívei. Ezek támogatását és pártfogását kérjük ez alkalommal is midőn új előfizetést nyitunk.

Lapunk előfizetési ára:

egy évre — — — — 8 kor.,
 fél évre — — — — 4 kor.,
 három hónap — — — — 2 kor.,

mely összeg a lap kiadóhivatalába, Fuchs Antal könyvnyomdájába, Ujpest, István-utca 9. szám küldendő.

Hazafias tisztelettel:

a „Közérdek” szerk.- és kiadóhivatala.

A főispán jubileuma.

Beniczky Ferencz, vármegyénk főispánja jubileumának — napról-napra tiszteletet és bámulatot gerjesztőbben bontakoznak ki megyeszerte az egyes részletei, a mely részletek f. é. november hó 24-én egy egészszé olvadva, a főispáni jubileumok történetében páratlan ünnepélyként fognak kidomborulni.

Az ünnepi mozgalomhoz őszinte érzéssel és igaz lelkesedéssel csatlakozott Ujpest községe is, a melynek képviselő-testülete f. é. november hó 5-én tartott rendkívüli közgyűlésén nagy lelkesedéssel és egyhangulag a község diszpolgárává választotta a főispánt s egy 2000 koronás alapítvánnyal örököltette meg a jubileum emlékét.

A nevezetes rendkívüli közgyűlés lefolyása a következő vala:

Lindt János elnöklő bíró üdvözli az új közgyűlési teremben a nagy számban megjelent képviselőket, megnyitja a rendkívüli közgyűlést s felkéri Illek Vincze esperes plébános képviselőt, hogy adja elő a Beniczky

Ferencz főispán jubileumára vonatkozó indítványait.

Illek Vincze, a vármegyeszerte megindult mozgalomra utalva s a főispán érdemeit méltatva, hangsúlyozza, hogy Ujpest községe sem lehet hálátlan azon főispán iránt, a ki már az alkotmányos korszak előtt is hű fia volt hazájának és megyéjének, s a ki főispánságának ideje alatt, e nagy és irányadó megye élén, még akkor is megtalálta az arany középutat, a midőn a saját szívének sugallata ellentétbe jött a kormány rendeleteivel, úgy, hogy a megye mindig meg volt véle elégedve s különösen mi ujpestiek mindig élveztük jóakarátát. Hálátlanok volnánk tehát, ha nem sietnénk a főispán jubilaris örömeit nagyobbítani, ha elmulasztanánk tiszteletünket és szeretetünket iránta mindig, de főképen ez alkalommal kifejezni. Indítványozom tehát, hogy Beniczky Ferencz főispánt Ujpest község diszpolgárává válasszuk s jubileumának emlékére egy 2000 koronás alapítványt tegyünk. (Eljén.) Indítványom elfogadása esetében Zsoldos János főjegyző ur elő fogja a részletes javaslatot terjeszteni.

Elfogadjuk! Elfogadjuk! Halljuk az előadói javaslatot.

Zsoldos János főjegyző felolvassa az előadói javaslatot, mely a következőleg hangzik.

Előadói javaslat:

Köztudomás szerint e hóban lesz 10 éve annak, hogy vármegyénk szeretett főispánja; nagyméltóságú Beniczky Ferencz ur ezt a nagyfontosságú állást pártatlanul és igazsággal, közmegelegedésre tölti be; már pedig 10 év nagy idő az ilyen bizalmi állás-

nyomjam a bensejüket. Sok gazdag ember, ki mások szerencsétlenségével szerezte pénzt, érzi az én súlyomat a magány óráiban, egyik ébren, a másik álmában. Sok könnyelműen vigadó fickót, a ki a más keservével nem törődött, szomorított el a tőprengős egy-egy pillanatában. Onzó természeteket, kik fiatalabb éveikben esupán magukat bírták szeretni, lepek meg életök alkonyán azzal, hogy megpuhulok bennök és akkor — bármennyi kimesek van is — irigylenek kell a szegény munkást, ki esténként hazatérve, fejlőd gyermekeiben gyönyörködik. Lelkiismeretétvé változom a gyűlölködőknek s háborgatom őket a magába szális minden pillanatában. Mint egy válaszfal állok vágyaik és életörömeik közé, a mért gyűlölködéseik közepett belőlem, az összekötő kapocsból, válaszfalat csináltak maguk és felebarátaik közt, arra kárhóztatva, hogy köszivvé váljak. Előbb-utóbb nemezisök leszek. De ezzel is az erkölcsöt szolgálom.

En vagyok a könyvek forrása. Mivel öröm és bánat egyaránt belőlem ered, én adom a könyvet is, mely enyhíti a bánatot és nem engedi az örömet túlzásba fajulni. Mint a drága gyöngy, úgy ők ki a részvevők szemén, hogy szebbnek lássa őket mindenki, könnyebbé teszem a gyermeket veszítettanya fájdalmát, midőn sirásának kitörésével mintegy megpuhítom a sors kemény csapását. De büntetem is a rossz embert, midőn keserves könyvekre fakasztom, hogy megbánja a mit elkövetett. S mihelyt megbánja: enyhitek is lelki furdalásán. Ott ragyogok minden szemben, midőn egy elköltözött igazat, egy szeretetnek élt jót temetnek: és ott ragyo-

gok az elragadtatások pillanataiban is, midőn egy nagy ember tette, vagy egy nagy költő alkotása hevít föl minden fogékony lelket. Emelem az együtt érzők örömeit s összekötöm a jótékony nők és elarvult gyermekek lényét a könyvek tisztaságában. Forrása vagyok ama esodaszernek, melytől a lélek foltjai elmosódnak és a nagy keservek is elesillapulnak.

Nők vagyok leginkább. Mert az emberi testben olyan vagyok, mint az életben a nő. Gyöngének mondanak, pedig tőlem származik az erő; oltalomra szorulok, holott én uralkodom. Az ész, mely hatalmaskodik a földön, nálam keres menedéket, nálam az érzésben. Mint a hatalmas férfi a gyöngé nőnél. A kifáradtat én vigasztalom, a neki-bátorodót én lelkesítem, a türelmetlen én tanítom béketűrésre. En sugározom be a házi tüzhelyet. De ha zaklatnak, bántanak, ha türelmemet tapossák, tűzvészszé válok, csak úgy, mint a szenvedélyekre ingerelt nő, hogy lepusztítsak, a ki lángommal kiméletlenül bánt. Az vagyok a testben, mi a nő az életben; angyal, ha jól bántanak velem, démon, ha elrontanak. S ép mert hasonlítok hozzá, legtöbbször a nő is vagyok egészen, benne élek a magam teljességében s benne táplálom az új meg új élet forrásait. Nála teszem legszébbé a szerelmet, vigaszt, hitet és reményt. A férfiak legtöbb részénél csak fél szív vagyok, kivéve az igazi költőket, kikben nagyra nővök. Az élettan tudósai tagadják uralmamat, de a nők és a költők nékem hódolnak s nem engedik, hogy a rideg tudomány letaszítson arról a trónról, melyre egy örök hatalom: a költészet emelt.

TÁRCZA.

A szív.

— Monológ. —
 (Folytatása és vége.)

En válaszfal is vagyok. Nem magamtól leszek, az emberek rosszassága tesz azzá. A természet meleggé alkotván, én mindig a szeretetre hevitek, de midőn a gyűlölködő ember ellenem fordul és megveti szavamat: ilyenkor azzal büntetem meg, hogy kövé válok a kebelében. En ott vagyok a harezí sorok közt, midőn egy nép a maga szent jogaért emel fegyvert és ont vért, hevitem őket a küzdelemre, a győzelemre, s dobogó-somtól lángot kap minden harezos; a lelkesedés lángját. De ha két ember, haszontalan ok miatt, merő gyűlölködésből kardot vagy pisztolyt emel egymás ellen, s belső sugallatomat, mely kibékülésre kész, nem hallgatják meg, akkor én többé nem vagyok jelen, akkor én helyettem egy kő mozog az embertelen emberben. Nagyon jól mondják tehát sok emberre, hogy köszivé van. Mert én vagyok, a ki a rosszat csakugyan kőfalként választom el a jóktól, a nemesektől, az igazi felebarátoktól. Ha valaki nem indul meg a nyomor látására; ha testvér taszít testvért inségbe; ha pénzes ember felhasználja valamely megszorult társa baját, hogy pillanatra segítsen rajta, de keservessé tegye későbbi életét; ha egy fiu csak gyötrelmet okoz szüleinek, kiknek örömeire lenni tartoznak; akkor én ezeknél válaszfal vagyok, mint kösziv. De azért válok kövé, hogy

ban. Tekintettel pedig arra, hogy Ujpest községnek Onagyméltósága mindig jóakaró pártfogója és ügyeinek hathatós támogatója volt, ez okból kell, hogy e község is méltó módon járuljon hozzá ezen tény megünnepléséhez.

Javasolom e célból, hogy:

Határozza el a község képviselőtestülete, hogy nagyméltósága Beniczky Ferencz főispán ur 10 évi pestmegyei főispáni működésének megörökítésére és érdemeinek elismerésül a közigazgatási tanfolyamhallgatók segélyezése céljából alapítványt tesz és az erről szóló alapító-levél szövegét a következőkben állapítja meg:

Alapító-levél.

Ujpest község képviselőtestülete azon indokból, hogy nagyméltósága beniczei és micsinyei Beniczky Ferencz, valóságos belső titkos tanácsos ur, a Szent István-rend kiskeresztese, az I. oszt. szerb Takova-rend tulajdonosa, cs. és kir. kamarás stb. stb. Pestvármegye főispáni székében immáron tíz éve ül és ezen hosszú idő alatt fontos és nemes hivatásában Ujpest község irányában mindenkor igaz jóakarót és pártfogást tanúsítani kegyeskedett, ezen tény kellő megünneplése és megörökítése tekintetéből, anyagi erejéhez mérten „Beniczky Ferencz alapítvány: közigazgatási tanfolyam-hallgatók segélyezésére” czímen 2000 korona, azaz: kétezer korona értékben alapítványt tesz.

Az alapítvány évi kamatai első sorban Ujpest községből és illetve Pestmegyéből származó szegény sorsu közigazgatási tanfolyam-hallgatók segélyezésére fordítandók.

Az említett alapítványnak 100 koronában számított évi kamata a község költségvetésében mindenkor előirányozandó és illetékes helyre kifizetendő lesz.

Az évi kamat hováfordítására Pestvármegye mindenkor alispánja jogosítatik fel.

Az ösztöndíj mindig Ferencz napján (január hó 29-én) adandó ki az arra érdemesítettnek.

Az alapítvány tőkeösszege természetben ki nem adatik, csakis annak a költségvetésben évenként előirányzott kamatai.

Az esetben, ha Ujpestnek önálló községi jellege egyesítés, becsatolás vagy bármely más okból megszűnnék, az alapítvány tőkeösszege a községi pénztár által további kezelés céljából Pestvármegye alapítványi pénztárába szolgáltatandó be természetben.

Ezen alapító-levél három egyenlő példányban állítottatott ki; egyik példánya átadatott nagyméltósága Beniczky Ferencz vármegyei főispán urnak, annak jeléül, hogy Ujpest község ez uton kívánja háláját a község iránt mindenkor tanúsított jóindulatáért és kegyes támogatásáért kifejezni,

másik példánya Pestvármegye levéltárába,

harmadik példánya Ujpest község levéltárába helyeztetik megörzés végett.

Kelt Ujpesten, a község képviselőtestületének 1900. évi november hó 5-én tartott rendkívüli közgyűlésében.

Továbbá, hogy a főispán ur Onagyméltósága iránti szeretetét és tiszteletét a község egyéb irányban is dokumentálja, a községi képviselőtestület összes tagjai által aláírt és beadott önálló indítvány alapján javasolom, mikép őt válassza meg a község örökös diszpolgárává s az erről szóló diszpolgári oklevél szövegét a következőkben állapítsa meg:

Diszpolgári oklevél.

Mi alulírottak ezennel mindeneknek adjuk tudtára a kiket illet, hogy:

Nagyméltósága beniczei és micsinyei Beniczky Ferencz urat, a Szent István-rend kiskeresztését, az I. oszt. szerb Takova-rend tulajdonosát, valóságos belső titkos tanácsost és Pestvármegyeének szeretett főispánját, ebbeli hivatalos ténykedésének 10 éves évfordulója alkalmából, az iránta táplált szeretet és bizalom tanujelül Ujpest község diszpolgárává választottuk.

Minnek bizonyágára ezt a diszpolgári oklevelet ezennel kiadjuk.

Kelt Ujpesten a község képviselőtestületének 1900. évi november hó 5-én tartott rendkívüli közgyűlésben.

Az okmányt díszes kivitelben a községi előjáróság az előre nem látott kiadások terhére a megkívánt költséggel készíttesse el és a képviselőtestület tagjaiból választott küldöttség útján nyújtsa át az ünnepeletnek.

A közgyűlés az előadott javaslat minden egyes pontjához hozzájárult, azt egyhangulag elfogadta, s miután elnöklő bíró a képviselőtestület határozatát kimondta, a közgyűlés megválasztotta a bizottságot, melynek Illek Vince vezetése mellett Lindt János bíró, Zsoldos János főjegyző, Wolfner Tivadar orsz. képv. s Mály Lajos a tagjai.

Ezzel a rendkívüli közgyűlés véget ért.

„Ujpesti Sakkör.”

Felösleges és némi részben meddő is volna, ha a sakkjáték őshazáját kutatnók, mert hiszen legendákban vesznek el a visszafelé futó szálak. Mennyiben azonos a görög Kaisa és a perzsa Saeh, ezen is csak hadd vitakozzanak a sakkjáték irodalombúvárai. De hogy ennek a nemes játéknak a művelésében már a középkor derekán is búzgózkodtak egyes jelesebb fői, az történelmileg hiteltel tény.

Tehát igen korán megértették a szórakozást keresők, hogy az emberi elme csak ebben a fordulatokban gazdag, szépségben tündöklő, tárgyában kimeríthetetlen, szellemességben elérhetetlen játékban találhatja legméltóbb szórakoztatóját.

És minél szélesebb körben terjedt a sakk, annál nevesebb embereket és fegyelmesebb agyvelőket tett fanatikus híveivé.

A játékok királyául azonban csak e században ismerték el széles e világon, egyhangulag. A mi természetes is, mert akkor hívták fel rá egyes kitiűnő sakkmeisterek a nép figyelmét. És ettől fogva megszűnt arisztokrata jellege, matadorjai is a nép sorából emelkedtek ki. A múlt század Philidorjával szemben e század Morphyja, Andersenne, Steinitze, Laskere mellett egy egész gárda, hogy többeket ne említsünk: Evans, Mackensie, Zuekertort, Kiezeritzky, Montgomery, Blackburne, Csigorin, Tarrasch, Pillsburg, Janowski stb. nevei tündökölnék.

Magyar hazánkban is akadt jeles sakkozó elég. Bolyai Farkas, Márki István, Szén, Erkel Ferencz, Löwenthal, Vész János, Armin után a szellemes Makovetz, a geniális Charusek, a mély gondolkozású Maróczy és az utabban feltűnt Bródy Miklós képezik büszkeségünket.

Nagyon természetes, hogy a mesterek mérközése elsősorú érdeklődés tárgyává lön és a torna színhelye, az azt rendező sakkörök mind nagyobb látogatottságot, mind nagyobb erkölcsi súlyt nyertek.

Egyetlen verseny elegendő volt arra, hogy abban az országban, a melyikben a versenyt rendezték, egyik sakkör a másik után alakuljon. Ezekben fedezték fel, ezekben kezdték ki és ezekben edzették meg a jövő sakkgenerációt.

Nálunk is már Makovetz gráci és prágai győzelme néhány vidéki egyesületnek adott életet, melyek mai napig a vidéki sakkozók gyűjtő medenczéjévé lettek. Maróczynak nürnbergi második díja, de főleg néhai mesterünknek, a fiatal Charuseknek milleniumi küzdelme nyomán pedig a vidéki köröknek egész raja keletkezett, a melyek főleg az ifjabb elemeknek a sakkozásba való beavatását írták zászlajukra és a melyek ezen téren aránylag esekély eszközökkel óriási eredményt voltak képesek elérni, hogy mekkorát, arra elegendő felemlíteni az általuk rendezett országos versenyek fényes sikereit.

Itt Ujpesten is terveztek 1896 végén egy sakkört. Akkor azonban, — úgy látszik, — ez eszme nem volt még elég érett, a milleniumi sakkversenyek csak a hivatottabb emberek érdeklődését kötötték le, de az érdeklődés gyökerei még nem nyúltak le elég mélyre. A talaj bizonyára már akkor is megvolt, de nem volt eléggé fölszántva.

Azóta a régi oszlopok mellé új erők léptek. A sakk kezdi kiszorítani a kártyát. A fiatal embereket már nem a kaláber, hanem a sakk kvalifikálja. Sokan vannak községünkben, kik a sakk fölényét minden más játék fölött már értik, még többen, a kik még csak érzik. Egyes kávéházakban, klubokban serényen folyik a sakk. Akadnak közöttük jobb játékosok is. Akadnak érdeklődők (magyarul: gibiezek) is bőven.

Mért ne lehetne hát ezeket együvé gyűjteni és a szétforgácsolt erőket közös munkára serkenteni? Mért ne lehetne az erők mérközését lehetővé tenni? Mért ne lehetne Ujpesten is sakkört alakítani? Mért ne adnók meg mindenkinek a lehetőséget arra, hogy a sakkjátékot, ha hajlama van rá, megtanulhassa? Mért ne ragadnók meg az alkalmat arra, hogy mentül több embert vonjunk el a kártyától?

Ne kiesnyeljük ezt az utolsó kérdést. Elismerjük, hogy van szolid kártyajáték, de tudjuk, hogy van nem szolid is. Már pedig a hazardisták kontingensét tessük — elvitázzhatatlanul — az összes kártyásoknak és minden hazardista volt valamikor szolid játékos is! A midőn tehát a sakkozás tanítására vállalkozik a létesülő sakkör, akkor tulajdonképen preventív intézkedést tesz a kártyajáték ellen, mert elvonja az ifjúságot tőle. Nézzünk csak körül, hány gyerekeket veszti el utolsó garasát, áldozza fel minden idejét, őli ki lelkiéből az idealismus utolsó szikráját is a kártyasztal mellett! Ha ellenben nyújtunk a fiatal embernek oly szórakozást, mely nemességével érdeklődését felkelti, változatosságával figyelmét leköti és szépségével abszolút gyönyörűséget ad, nem fogja megszokni a kártyát, a léhaságot, a nyerészkedést, hanem befelé fordul a sakkjáték logikájának tanulmányozásába, a mely kizárja a szerenese, a tétlenség és az anyagi haszon fogalmát. Ebben rejlik a sakkozás etikai ereje, a mit Németországban már régen megértettek, mert egész kis falvakban is vannak virágzó sakkörök.

Már ez az indok egymagában is előtérbe tolja az Ujpesten lakó sakkozók együttműködését, mert csak ily erkölcsi testület képes ebbeli hivatásat lépésről lépésre, folyton csak előre törtéve megvalósítani. Ha a tervezett hetenkénti összejövetelekre a sakkbarátok buzgón eljárának és elhozzák vendégeikül ismerőseik közül azokat, kik a sakkot meg akarják tanulni, vagy pedig magukat abban gyakorolni, a kör megközelítette célját. — Ha a rendezendő házi versenyeken a gyakorlottabbak részt vesznek és a kör magáról ilyformán gyakoribb életjelt adhat, a kör célját elérte. — És ha esetleg az Ujpesti sakkör az országnak egy Charusek-kaliberű embert lesz képes nevelni, — miként a Szegedi sakkör Maróczyt, — akkor még álmaink is meg fognak valósulni.

Bírjuk a budapesti jelesebb sakkörök ígéretét, hogy időnként megtisztelik az Ujpesti sakkört látogatásukkal és közreműködésükkel.

Még egyet. Ez a kérdés ugyan önmagától eiesik, — sakkör-ről lévén szó, — de azért mégis foglalkozni akarunk vele. Esze ágában sincs, — a mint hogy nem is lehet, — senkinek, hogy ebbe a körbe akár a községi, akár az országos politikát belevigye, vagy hogy Ujpest társadalmát még inkább elapórozza. Nem akar ez olyan kör lenni, mely a már fennállóknak a legesekélyebb mértékben is ártana vagy ártani óhajtana. Hiszen csak a legnemesebb sport művelését kérjük és várjuk tagjainktól, nem pedig azt, hogy másirányu tevékenységükről lemondjanak. Ezért hát reméljük, hogy a már létező körök maguk fogják körünket ajánlani érdeklődő tagjaiknak.

Legyen szabad tehát reménylenünk, hogy a sakk nemes sportjának összes barátai meg fognak jelenni a szerdán november 14-én este 8 órakor a Keil kávéház helyiségeiben (Ujpest, Károly-utca 19. sz.) megtartandó alakuló közgyűlésen.

H I R E K.

— **A király Gödöllőn.** Őfelsége a király f. é. november hó 3-án reggel 7 órakor külön udvari vonaton Bécsből Gödöllőre érkezett, a honnan csak az általános kihallgatások napjain, hétfőn és esütörtökön jön be székesfővárosába.

— **Vármegyei virillisták.** Pest-Pilis-Solt-Kiskünyvármegye bizottságának legtöbb adót fizető tagjai az 1901-ik évre Ujpestrőlakövetkezők: 1. Wolfner Gyula. 2. Wolfner Lajos. 3. dr. Hédervári Soma. 4. Diamantstein Lajos. 5. Mauthner Mihály. 6. Csepesányi Béla. 7. Ladányi Zsigmond. 8. Schreiber Gyula. 9. Lövi Bernát. 10. Deutsch Zsigmond. 11. Schwartz Jakab. 12. Fürst Gerzon. 13. Lindt János. Van ezeken kívül Ujpestnek a vármegyei bizottsági tagok között 3 választott tagja, nevezetesen: Illek Vince, Máty Lajos és Wolfner Tivadar, kik közül a két elsőnek a megbízatása a f. évben lejár s így új választás alá esnek.

— **Az ujpesti téli kikötő f. é. állapota.** Az ujpesti téli kikötő területe 36 hektár, elfér benne 105 gőzös és 420 uszály. A bejáró és medence mélysége 2 méterre van kikotorva és a mennyiben a torkolatnál némi iszapolás mutatkozott, az még a telelés előtt ily mélységre ki fog kotortatni. Miután az ujpesti téli kikötő az összes — száma nézve 14 — téli kikötő között a legnagyobb, miután megfelelő szabályzata van s a telelési díjak e szerint szedtetnek és a székesfőváros tőszomszédságában fekszik: remélhető, hogy az idén teljesen elfogják a telelő gőzösök és uszályok foglalmi.

— **Izraelita hitközség kerületi bíróságok.** A hatodik izraelita hitközség kerület f. hó 5-én tartotta meg Schweiger Márton elnökle mellett évi közgyűlést a budapesti hitközség házában. Ez alkalommal választották meg a hitközségi kerület első és második bíróságának a tagjai is. A megválasztottak között szerepelnek Ujpestről: Wolfner Tivadar, Sugár Bódog dr., Führer Simon dr. az első bíróságban. — Diamantstein Lajos a második bíróságban.

— **Uj utasítás a gondnokságok részére.** A vallás- és közoktatásügyi miniszterium keblében, az állami elemi népiskolák helyi felügyeletével megbízott gondnokságok számára új utasítás készül, a mely pontosan szabályozni fogja a gondnokok és a tanítók közti viszonyt s elejét veszi minden összetűzésnek. Ez az új utasítás a jövő év elején fog azzal az utasítással egyszerre életre lépni, a mely a tanfelügyelői teendők rendezése czéljából már elkészült.

— **Az ingyenes előadások.** Endre János székesfővárosi tan., s az Iparos munkások kiképzésére alakult ujpesti bizottság titkára farragások s körlevelek útján tudatja a nagyközönséggel s különösen az iparos-munkásokkal, hogy a múlt évben oly páratlan látogatásnak örvendő *ingyenes előadások*, melyek után mindenkor érdekes hangverseny következik, *ismét megkezdődnek.* Az első ingyenes előadás, melynek fénypontját Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter arczképének a leleplezése fogja képezni, f. évi november hó 11-én d. u. 4 órakor fog a Colosseum nagytermében megtartatni. Ünnepi beszédet az arczkép leleplezéshez lapunk felelős szerkesztője: *Brankovics György* mond. Előadást azon kérdéssel: „Mi a haza?” *Endre János* tart. Akik az ingyenes előadások szellemi hasznában s kellemes vasárnap szórakozásban részesülni akarnak: azok el ne mulasszák az előadások látogatására feljogosító jegyeket f. évi november hó 8-án reggel 9 órától d. u. 2 óráig a Colosseumban átvenni, ahol a jegyek, úgy az egész idényre mint az egyes előadásokra ingyért adatnak ki. Az előadásokat ugyanis a rend érdekében csak jegyekkel lehet az idén látogatni. Az egyesületek tagjai, gyárak és műhelyek alkalmazottai a jegyeket, az egyesület elnöksége gyár vagy műhelyfőnöke által kiállított névsor alapján a titkári hivatalban is (Deák-utca 8. sz.) megkapják. Az idej előadásokra annál is inkább felhívjuk az iparos-munkások és családjaiknak figyelmét, mert ebben a ciklusban a fém- és vasiparról, bőr-, fa- és szövőiparról, a hazai történelemből és alkotmánytamból, ipari földrajz-, vegytan- és természettanból is fognak szakszerű előadások tartatni.

— **Az ujpesti zeneművelő egyesület** (Conservatorium) választmánya f. hó hó 2-kán

ülést tartott, a melyen a pénztáros által előterjesztett zárszámadásköltségvetést jóváhagyván mindkettő a számvizsgáló bizottságnak adatott át. A zárszámadásokból egyelőre csak annyit emelünk ki, hogy az egyesület vagyonmérlege 720 koronával emelkedett a múlt évihez képest. A választmány ugyanekkor a közgyűlés hatánapjául f. é. december hó 2-kának esetleg 16-ának délutáni 3 óráját tűzte ki. A közgyűlésre a tagok külön meghívó nélkül, csak a helybeli lapok útján hivatnak meg. Miután az egyesület elnöke előterjesztette, hogy Erkel Sándor elhalálozása alkalmából az elnökség, a választmány s az igazgatóság nevében Erkel Gyulához részvétiratot intézett, az ülés új tagok felvételével s néhány régi tagnak a törlésével befejeztetett. Ez alkalommal megjegyezzük, hogy a Conservatorium növendékeinek száma nem 52, hanem 67. Végül pedig örömmel konstatáljuk, hogy a f. hó 3-án rendezett ez idej első házi hangverseny szép számú közönség előtt fényesen sikerült s a közreműködők iránti elismerés viharos tapsokban nyilvánult.

— **Házasság.** Dr. Kálmán Ödön, a helybeli ügyvédi kar egyik előkelő tagja f. é. november 18-án d. e. 11 órakor fog az ujpesti anyakönyvi hivatalban Schwartz Riza kisasasszonnyal, Schwartz Jakab polgártársunk s megyebizottsági tag leányával házassági frigyre lépni. Ezen frigy ugyanazon nap d. u. 3 órakor fog az ujpesti izr. imaházban egyháziilag megáldatni.

— **Eljegyzések.** Pártos Gyula okl. gépészmérnök és máv. fűtőházfőnöke, e hó 1-én jegyezte el Preiszich Emma kisasasszonyt Léván. — Kirilly Kálmán m. kir. posta- és táviradalóosztály R.-palotai háztulajdonos, eljegyezte Dióssy Berta kisasasszonyt, komonkai Korponai Ödön nyugdíjas m. á. v. ellenőr mostoha leányát.

— **Az „Ujpesti közművelődési kör”** által rendezett, folyó évi szeptember 16-án megnyitott és folyó évi október hó 7-én bezárult műkiállítás a rendezőség buzgósa következtében — dacára a mostani kedvezőtlen pénzügyi viszonyoknak — megfelelő anyagi eredménnyel végződött, a mennyiben az alábbi képek körülbelül 4000 kor. értékben kelték el, u. m:

1. *Neogrády Antal*: két guasch („Erdőben” és „Virágok közt”) megvette: Bettelheim G., Bécs.

2. *Fényes Adolf*: „Akácok,” megvette: Dr. Kálmán Ödön.

3. *Bachmann Károly*: „Részlet Ó-Budáról,” megvette: az „Ujpesti Közművelődési kör”.

4. *Tall Ödön*: „Olasz utca,” megvette: az „Ujpesti Közművelődési kör”.

5. *Ujváry Ignác*: „Erdő szélén,” és „Hazafelé,” megvette: Wágner Samu.

6. *Gross Béla*: „Erdekes hír,” megvette: Beer Arthur.

7. *Pállya Carolus*: „Erdő szélén,” megvette: Sonnenfeld Adolf.

8. *Bereza Lajos*: „Zsuzsika” szobor, megvette: Dr. Kun Alajos.

9. *Bachmann Károly*: „Öreg ember,” megvette: Erben Samu.

10. *Lakos Alfréd*: Karcolat, megvette: Dr. Székely Dezső.

11. *Rabovics Márk*: „Duna mentén,” megvette: Dr. Szabó Béla.

12. *Lincz Lajos*: „Ophelia,” megvette: Weisz Józsefné.

13. *Kaiserling Jolán*: „Parasztasszony,” megvette: az „Ujpesti Közművelődési kör”.

14. *Egerváry Potemkin*: „Rákospalotai bíró,” megvette: Kárpáti János.

15. *Rácz Sándor*: „Rákospalota,” megvette: Boldogh Kálmán.

16. *Szittner Dezső*: „Czigarettázó hölgy,” megvette: Boldogh Kálmán.

17. *Pállya Czelesztin*: „Obudai részlet,” megvette: Boldogh Kálmán.

18. *Rácz Sándor*: Két tájkép, megvette: Dr. Aradi Béla.

19. *Bachmann Károly*: „Krumplihámozó,” megvették: Leiner-testvérek.

20. *Hegedűs (Geiger) Richárd*: „Bálikirálynő,” megvette: Dr. Feldmann Gyula.

21. *Barsy Adolf*: „Faluköz,” megvette: Sonnenfeld Adolf.

22. *Meissel Agoston*: „Legelő tehenek,” megvette: Frischmann J.-né.

23. ifj. *Berkes Akos*: „Margitsziget,” megvette: Wágner Soma.

Ezenkívül a kiállítás bezárta után *Marktol*

egy empir-kép, *Kann Gyulától* udvarrészlet *Fényestől* profilfej, *Mihaliktól* legelő tehenek és *Egerváry Potemkin* néhány kisebb festménye kelt el.

— **Kinevezés.** A pestvidéki törvényszék elnöke, *Horváth József* pestvidéki törvényszéki napidijas szolgát az ujpesti járásbíró-sághoz harmadosztályu hivatal-szolgává nevezte ki.

— **Mérkőzés és táncz.** Az „Ujpesti Football-Club” f. é. november hó 11-én a „Közművelődési kör” helyiségeiben a „Műegyetemi Football Clubbal” mérkőzéssel egybekötött jótékony célú zártkörű tánczvizalmat rendez. A mérkőzés d. u. fél 3 órakor a club pályáján (Pamutgyár mellett) tartatik meg. A tánczvizalom kezdete este fél 9 órakor. A tiszta jövedelem a Club szertára javára fordítatik.

— **Rendező-bizottsági ülés.** „Az iparos munkások képzésére alakult ujpesti bizottság” f. hó 8-án este 8 órakor a Colosseumban ülést tart, melyre a fiatalság azon tagjai is meghívotnak, kik a rendezés nehéz munkájában a bizottságnak segédkezni óhajtanak.

— **Közgyűlés.** Az „Első ujpesti és vidéki leánykiházasítási-temetkezési-és jótékony-sági-egylet” f. é. november hó 4-én *Mezei* alelnök elnökle mellett tartott rendkívüli közgyűlésen egyhangulag *Radies* Dávidot, a község pénztárosát választotta meg elnökül. Megválasztatott ez alkalommal a 25 tagból álló választmány is.

— **Miniszteri jóváhagyás.** Keresk. m. kir. min. 72620. sz. rendeletével az *Egyesült vilamos t. ujpesti gyártelepére* vezető vágányok közigi bejárása alkalmával felvett jegyzőkönyvet jóváhagyta azzal, hogy az építési engedélyt csak az üzletviteli építési, esatlakozási és területi használati szerződések bemutatása után fogja kiadni.

— **Munkásjegyek az „Uránia” színházba.** Az „Iparos-munkások képzésére alakult ujpesti bizottság”-nak sikerült a munkások részére az „Uránia” színházban a vasárnap délutáni előadásokra 30 filléres kedvezményes jegyeket kieszközölnie. A kedvezményes jegy váltásra szükséges utalványok a bizottság titkári hivatalában (Deák-utca 8. sz.) kaphatók. A bizottság reméli, hogy a többi színházakban is sikerülni fog mérsékelt áru jegyeket kieszközölnie.

— **Árvíz — a Váci-úton.** Nagy riadalom támadt f. hó 4-én délután a Váci-úton, ahol valóságos árvíz támadt meg az 55-ik számú házat. A csaknem 48 óráig tartó esőzés következtében ugyanis a Rákóczy-utczából nagy víztömegek zúdultak e pontra, melyeknek nagyságát növelte még az a rossz szomszéd is, aki a saját telkéről, egy töltés átfurása következtében, az 55-ik számú ház telkére irányította a vizeket, úgy hogy az utóbbi ház földszintes lakásai csaknem a mennyezetig megteltek esővízzel s tetemes kárt okoztak nemcsak a lakóknak, hanem a háztulajdonosnak is. A veszedelem színhelyére a tűzoltók is kivonultak s a szivattyúk egész éjjel működésben voltak. A rossz szomszéd ellen, amint értesülünk, már megtörtént a feljelentés.

— **A „Gyermekbarát Egyesület”-ről.** Az „Ujpesti Közlöny” f. é. november hó 4-ki számában azt a szerinti is, keringő hírt hozta nyilvánosságra, hogy a „Gyermekbarát Egyesület” szétoszlik s az idén már egyetlen gyermeket sem fog felruházni, holott a „Gyermekbarát Egyesület” elnöksége már f. é. november hó 1-én közzé tette lapunkban 70 gyermek felruházására vonatkozó pályázati hirdetését. Az „Ujpesti Közlöny” tehát november hó 4-ke előtt minden fáradság nélkül meggyőződhetett volna arról, hogy a „Gyermekbarát Egyesülete” se szét, se fel nem oszlik, ellenkezőleg emberbaráti kötelességét az idén is teljesíteni fogja, és így nem a hír kering, hanem azok esze, akik ilyen alaptalan híreket nem restelnek kovácsolni.

— **Még egyszer a „Szabadelvű kör”.** A „Társadalmi Lapok” hol nyíltan, hol leplezetten, de mindig az ő különleges szellemességével, a „Közérdek” cikkírőit a „Közérdek” felelős szerkesztőjével azonosítja, s úgy tünteti fel a dolgot, mintha a „Közérdek”-ben a felelős szerkesztőn kívül más nem is írna cikket. Így járt el a „Társadalmi Lapok” f. é. 44-ik számában is, amelyben a „Szabadelvű kör” czimű közleményének végén úgy tüntett fel minket, mintha nem

„—a.—cz.”, hanem önmagunk mondtunk volna magunknak köszönetet a közlött cikkekért. Mindezekre egyszerűen azt felelhetnők, hogy egy szerkesztőség belügyeibe ép oly kevéssé illő más szerkesztőségnek avatkozni, mint ahogy nem illő az egyik szomszédasszonynak a másik szomszédasszony fazekát vizsgálgatni, de mi eltekintünk ettől s egész nyíltan kijelentjük, először azt: hogy lapunk felelős szerkesztője a „Közérdek”-ben közzétett cikkeit vagy a saját nevével írja alá, vagy minden név, betű és jelnélkül közli azokat; kijelentjük másodsor azt, hogy azon esetben, ha a „Társadalmi Lapok” felelős szerkesztője becsületszavát adja, hogy diskkrét lesz s „—a.—cz.” nevét titokban tartja: készek vagyunk neki „—a.—cz.” eredeti kéziratát, a cikkiró nevét és sajátkezű aláírását megmutatni. — Ehhez ugyan csak a sajtóbírósnak van joga, de mi koncedáljuk a fentebb jelzett feltétellel a „Társadalmi Lapok” felelős szerkesztőjének is ezt a jogot, csak azért, hogy kíváncsiságát kielégítsük, — s meggyőződhetünk arról, hogy „—a.—cz.” cikkirónak nincsen tyukszeme, de ha volna is, a „Társadalmi Lapok”-nak nem volna szabad arra lépni, mert önmaga iránt lehet udvariatlan is, de mások iránt nem szabad annak lennie. Mindezekből pedig láthatja a „Társadalmi Lapok”, hogy a „Közérdek”-nek se dühre, se fájdalmas hangra nem volt oka.

— **A falu rossza — Rákospalotán.** A rákospalotai műkedvelők Rákospalotán a „Park vendéglő” helyiségében f. é. november hó 10-én Tóth Ede jeles népszínművét: „A falu rossza” fogják előadni. Az előadás kezdete 7 órakor. Helyárak: Ülőhely 2 korona, Gyermek- és deák-jegy 1 korona. A tiszta jövedelem a rákospalotai szegény gyermekek felsegélyezésére s a rákospalotai műkedvelői egyesület javára fordítatik. A népszínműben Csengey Ilonka, Renschler Gizi, Thuróczy Gyuláné, Hlavács Viktorné, Strauch Árpádné, Schmiedt Jolán urhölgyek, Kovács Zs. Veszélyoszky Béla, Hangonyi P. Vida János, Thuróczy Gyula, Nyilas Kálmán, Kálmán Béla, Schmiedt Zoltán, Bednár Károly, Strauch Árpád urak működnek közre. Rendező: Valtér Gyula.

— **Műtan-rendőri bejárás.** A „B. K. V. T.” Lehel-utcai vonalát a külső Váci-uttal összekötő vonalrészének a műtan-rendőri bejárása f. é. november hó 15-kére halasztatott.

— **Rablótámadás.** Tóth Sándor lakatoslegénynek kellemetlen esete volt f. é. november hó 3-án este Rákospalotán. A mint a temető mellett elhaladt, hirtelen melléje ugrott egy 20—22 évesnek látszó földművelő legény, a ki aztán minden bevezetés nélkül öklével fejbe verte s kirántotta zsebéből tulaezüst óráját s futásnak eredt. Tóth utána vetette magát, de a vakmerő legény leszúrta fényezte s közben elmenekült. Tóth óráján ló van bevésve az egyik lapján, a másikán pedig vadászkutya látható; ér pedig vagy 28 koronát. Az utonállót a rendőrség nyomozza.

— **Lúgoldatot ivott.** Az István-tér és Templom-utca sarkán épülő Szerényi-féle ház falai közül kínos jajgatás hallatszott ki f. hó 5-én éjjeli 11 és 12 óra között. Egy arra haladó férfitársaság figyelmessé lón a jajgatásra, kutatni kezdett a jajgató után s csakhamar ráakadt Medetz József 20 éves vasesztergályosra, a ki lúgoldatot ivott szerelmi bánatában. A szerencsétlen fiatal embernek mindenekelőtt egy pohár tejet hoztak a Keil kávéházból, megittatták vele s aztán a rendőrök a rendőrségre s onnan a gr. Károlyi kórházba szállították.

— **Vádindítvány.** A vármegye ügyésze Nagy Sándor felfüggesztett adóvégrehajtó ügyében már meghozta vádindítványát. Nagy Sándor ugyanis annak idejében megtagadta az engedelmességet Zsoldos János főjegyzőnek s egy árverezést — dacára annak, hogy a község főjegyzője az árverezést szenvendő félnek halasztást engedélyezett — mindenáron meg akarta tartani. Az ügyész 100 korona bírsággal indítványozza Nagy Sándort sújtani.

A községi vekker.

Tehát végre megvan, amit a község létevése óta folyton nélkülözött. Istenben boldogult Löwy községi alapító összeveri

bokáját a koporsójában örömben, ha megtudja, — pedig a lelkek valószínűleg mindent tudnak, — hogy megszületett a: *községi vekker*.

Egyik lapotársunk díj- és illetékmentesen kinevezte önmagát a *községi ébresztő-órájának*, bejelentvén, hogy mindannyiszor hallani fogjuk berregését, valahányszor a község érdekei felett silbakolva — veszedelmet érez.

Figyeljen tehát minden ember a vekker berregésére, nehogy a községet detrimenciapiat.

Hát az igazat megvallva nem bolondság ilyen önműködő vekkerrel birni. A község maga alá teríti az egyik fülét, a másikkal meg vígan betakarózik, eb ura fakó, alhatik nyugodtan, ha baj akad, majd feliaszt a vekker.

De nem tudom ezt az önvekkerkedést méltányolja-e eléggé a község? Felfogja-e ennek óriási horderejét és nagyszerűségét? Lépten-nyomon hallgatódzok, hogy mint vélekednek a polgárok erről a fontos rekvizitumról, próbáltam kitudni a község bölcsének a véleményét, de a megdöbbenés oly általános, az öröm annyira megzsibbasztott minden lelket, hogy az extázis e miatt nem törhetett ki. Mert én a mély hallgatást csakis ennek tulajdonítom.

Megjelenik előttem képzeletben vekker: hallom vészberregését s úgy tűnik fel előttem, mint mikor hajdanában véres kardot hordtak körül az országban, csakhogy azzal a különbséggel, hogy míg a véres kard harezra hívta fel az embereket, addig a mi vekkerünk a harmonia minden skálájára be van rendezve. *Allegro, szüregél, opponál, apellál, referál, retirál* úgy amint kedve tartja s mindenekfelett úgy, hogy abból se a vekkernek, sem másnak baja ne történjék.

A legelső berregése, annak volt hareziradiója, hogy a község elsinkofálta a burvasut viteldíjjai felemelése kérdésében a szerződéses beavatkozási jogát. Azonban nehogy a berregés valakiben bajt esináljon, mindjárt meg is nyugtat, hogy ami történt, jól történt, igazságosan történt, mert bár a viteldíj felemelése jogtalan, mivel egy illetékes factor hozzájárulása nélkül történt s azonfelül tulságosan fel is van esigázva a viteldíj. — *conclusio*: minden jól van és helyesen van.

Böles községi atyák! Beesüljétek meg e vekkert (egy évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona) és készítettetek egy nagy üvegburát, borítsátok le vele, hogy az időjárás viszonyosságai meg ne rongálják, mert kimondhatlan kár érné községünket, ha ettől az unikum kincsétől elesnek.

De halt! a vekker ismét berreg, a község ismét veszélyben van, le a pennával!

Pont.

Az újpesti kereskedők és szatócsok ipartársulata:

F. é. április havában tartott közgyűlésén elhatározta, hogy nemesak sütődét, hanem szövetkezetet is létesít s e határozatának megfelelően az alapszabályait is módosította, ez a határozat azonban az illetékes hatóság által nem hagyatott jóvá azon oknál fogva, mert az áprilisi közgyűlés megtartása és kihirdetése között nem telt el az alapszabályokban előírt 14 nap, hanem csak 10. Ennek következtében az ipartársulat egy újabb közgyűlés tartására s a módosított alapszabályok újabb felterjesztésére utasított. Az újpesti kereskedők és szatócsok ipartársulatának szövetkezeti sütődéje tehát a bpesti kir. keresk. és váltótörvényszék mint kereskedelmi bíróság végzése folytán, a forma hibának eleget téve, f. é. november hó 4-én d. u. 4 órakor Glück Henrik elnökle mellett megtartotta újabb rendes közgyűlését, a melyen felolvastattak a mult közgyűlés jegyzőkönyve s annak határozatai egytől-egyig *újólaj elfogadtattak*, s egy módosítással még ki is bővültek. Az alapszabályok 5. §-a ugyanis azt mondja, hogy a hirdetések két helybeli lapban teendők közzé, miután ez részint költséges, részint tévedésekre szolgáltatott a határidőre vonatkozólag alkalmat, a közgyűlés Waldmann Henrik indítványára határozatilag kimonodta, hogy hirdetéseit jövőben csak egy helybeli lapban és pedig a „Közérdek”-ben fogja közzé tenni s az alapszabályok ide vonatkozó szakaszát ily értelemben módosítja,

Ugyanevak Waldmann Henrik indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a fogyasztási pótdadó szedésének beszüntetése tárgyában kérvényt intéz a község előljárásságához, mert a költségvetésben előirányzott 20,000 frt a község pénztárába már befolyt, (?) az előljárásság pedig megígérte annak idejében, hogy ez esetben a fogyasztási pótdadó-szedést vagy beszünteti vagy visszaadja a többletet.

Mezei Dávidnak a szikvizgyár tárgyában intézett kérdésére, az igazgatóság kijelenté, hogy az újpesti szikvizgyárral a jutalékra vonatkozólag még folynak a tárgyalások s ha ezek eredményre nem vezetnek, akkor a *szövetkezet önállóan fog egy szikvizgyárat be rendezni*.

Több indítvány s interpelláció nem lévén Glück Henrik elnök a mai jegyzőkönyv hitelesítésére Diamant József és Scholtz Ede társulati tagokat jelölte ki s a *községi értekezletre alakított* át.

Az értekezlet első tárgyát *Fantusz* és *Lampe* sütőmesterek azon ajánlata képezte, mely szerint készek a szövetkezet pénztárába havonként 200 koronát befizetni, ha felhatalmaztatnak a süteménynek és kenyérnek a napi árfolyam mellett való szállítására. Többek hozzászólása után felhatalmaztatott az igazgatóság, lépjen az ajánlattevőkkel érintkezésbe, állapítsa meg a kötendő szerződés részleteit s terjessze azokat egy újabb értekezlet elé.

Diamant József a pénztáros állásának tárgyában intéz kérdést az igazgatósághoz. Többek felszólalása után az értekezlet felhívja az igazgatóságot, hogy kérje fel *Wachler* Adolf pénztárost lemondásának a visszavonására s nyujtsa át a társulat jegyzőkönyvi köszönetét, az ingyen átengedett helyiségért.

A tagsági díj beszédére vonatkozólag elfogadta az értekezlet az igazgatóság azon indítványát, hogy az jövőben szelvénykönyv mellett a szolgálta által fog beszédetni, de a társulat irodájában is, minden hétfőn d. u. 2—4 óra között lefizethető.

Nagy lelkesedéssel fogadtattak el továbbá az az indítvány, hogy a társulat ügyészének dr. Kálmán Odönnök menegzője alkalmából nászajándékol egy értékes ezüst serleg nyujtassék át s az igazgatóság testületileg üdvözölje őt.

Az értekezlet, több kisebb belügy elintézése után, Waldmann Henrik indítványára köszönetet szavazott lapunk felolós szerkesztőjének *Brankovics* György úrnak, hogy a társulat közgyűlésén s értekezletén megjeleni szives volt s ezzel éljenzés közben az értekezlet véget ért. *pk.*

I R O D A L O M.

*„Az állatok világa”. Brehm hatalmas művéből, a melynek magyar kiadása most indult meg, a második füzet is napvilágot látott. Ebben szintén a majmok rendkívül érdekes életét festi a szerző azzal a bámulatos közvetlenséggel és azzal a mestéri leírással, a mely a munkát az egész világon kedvelté tette. Ennek a második füzetnek a szövegét kilencz kitünő rajz illusztrálja. Adva van még a füzethez egy fekete nyomatu műlap és egy színes nyomatu műméléklet. Az állatok világa Légrady testvérek könyvkiadóhivatalában (Budapest, Váci-körút 78.) jelenik meg s minden könyvkereskedésben megkapható. Egy füzet ára 80 fillér. Tájékoztatót a kiadóhivatal ingyen és bérmentve készségesen küld.

Szerkesztői üzenetek.

R. úrnak. Újpesten Ön is Brutus szerepére vagyunk? Mit szólna Ön akkor, ha az illeto nem a község érdekét és hasznát tartana szem előtt, hanem örülne annak a magántözsédnek s a község megkárosításának? Nemde, kigyot-békát kiáltana! Hagyjon tehát békét annak a szivar-figynek, s bizza azt arra, aki nem helyeselve az előljárásság kijátzását, bármit csinál is nagyon jól tudja, hogy mit csinál!

Kiadó lakások.

József-utca 3. szám alatt több kisebb és nagyobb lakások valamint a volt anyakönyvi helyiségek is jutányos áron azonnal kiadó.